

Inelul

Daniel Vișan-Dimitriu

Am plâns destul. De-acum, inelul tău
pe care l-am purtat atâta vreme,
va fi eliberat de rolul său,
căci viața înapoi vrea să mă cheme.

Voi renunța la haine ce-mi ascund
și îmi răpesc prea mult din tinerețe,
în suflet am să-ncerc să mă afund,
să-l ușurez de lacrimi și tristețe.

Voi încerca să fiu cum am mai fost,
să simt, din nou, căldură și lumină,
să încetez cu viața fără rost,
căci sufletul mi-e viu și n-are vină.

Inelul tău, al meu, acum l-am scos,
dar nu te uit, nu pot și nu am cum,
căci tot ce am trăit, a fost frumos
pân-ai plecat pe cel din urmă drum.

Eu am un mâine, am un viitor,
o cale de urmat, necunoscută,
pe care-o voi călca, dar fără dor,
și-n suflet cu iubirea-mi renăscută.